

Sygn. akt III KZ 46/18

POSTANOWIENIE

Dnia 5 października 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **Z. A.**

skazanego z art. 288 § 1 k.k. i art. 190 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Karnej

w dniu 5 października 2018 r.

zażalenia skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w R. z dnia 17 sierpnia 2018 r., sygn. akt

V Ka [...], o odmowie przywrócenia terminu do złożenia zażalenia na zarządzenie

odmawiające przyjęcia kasacji,

postanowił

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w R., po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego, wyrokiem z dnia 6 lutego 2018 r., sygn. akt V Ka [...], zmienił wyrok Sądu Rejonowego w S. z dnia 2 października 2017 r., sygn. akt II K [...], w ten sposób, że na podstawie art. 72 § 1 pkt 2 k.k. zobowiązał Z. A. do przeproszenia pokrzywdzonego C. N. W pozostałej części – m.in. skazującej oskarżonego za czyny z art. 288 § 1 k.k. i z art. 190 § 1 k.k. na karę łączną roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat – utrzymał zaskarżony wyrok w mocy.

W dniu 6 kwietnia 2018 r. do Sądu odwoławczego wpłynęło pismo skazanego zatytułowane „kasacja” (nadane w urzędzie pocztowym w dniu 3 kwietnia 2018 r.). Zarządzeniem z dnia 6 czerwca 2018 r. Przewodniczący V Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w R. na podstawie art. 524

§ 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. odmówił przyjęcia kasacji. Powyższe zarządzenie wraz z pouczeniem o terminie i sposobie zaskarżenia zostało doręczone skazanemu w dniu 17 czerwca 2018 r. (k.72). W dniu 26 czerwca 2018 r. (data stempla pocztowego) skazany Z. A. wniósł o przywrócenie terminu do złożenia zażalenia na zarządzenie z dnia 6 czerwca 2018 r. podnosząc argumenty związane z chorobą i koniecznością zażywania leków.

Postanowieniem z dnia 17 sierpnia 2018 r., sygn. akt V Ka [...], Sąd Okręgowy w R. nie uwzględnił wniosku o przywrócenie terminu.

Postanowienie to zaskarżył skazany, ponownie wskazując w zażaleniu okoliczności, przede wszystkim związane z jego stanem zdrowia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 126 § 1 k.p.k. warunkiem uwzględnienia wniosku o przywrócenie terminu zawitego jest wykazanie, że uchybienie terminowi nastąpiło z przyczyn od strony niezależnych, a więc takich, których strona nie mogła usunąć, aby dokonać wymaganej przez prawo czynności we właściwym czasie, na co zasadnie zwrócił uwagę Sąd Okręgowy w R. w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia.

W tym kontekście nie są przekonujące argumenty związane ze złym stanem zdrowia skazanego, które w jego ocenie miałyby uzasadniać podjęcie przez sąd decyzji po myśli art. 126 § 1 k.p.k. Okoliczności powyższe były przedmiotem rozważania przez Sąd Okręgowy, który w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia trafnie stwierdził, iż: „Z.A. nie uprawdopodobnił pozostawania w chorobie, a tym bardziej tego, że deklarowana niedyspozycja była na tyle poważna, iż uniemożliwiała mu sporządzenie oraz nadanie zażalenia w najbliższym urzędzie pocztowym”. Należy przy tym podkreślić, że udokumentowanie w takim wypadku choroby może nastąpić w oparciu o zaświadczenie o stanie zdrowia takiego natomiast skarżący w toku całego postępowania nie przedstawił.

Wobec powyższego należało podzielić stanowisko Sądu *meriti*, iż skazany nie wykazał skutecznie zaistnienia okoliczności od niego niezależnych, które uniemożliwiły mu złożenie w terminie zażalenia na zarządzenie odmawiające

przyjęcia kasacji, bo to przecież na nim – jako wnioskującym o przywrócenie terminu zawitego – obowiązek taki spoczywał.

Żadnego natomiast znaczenia dla rozstrzygnięcia w przedmiocie zażalenia nie miały te wszystkie podnoszone przez skarżącego okoliczności dotyczące aktualnej sytuacji politycznej, sposobu stanowienia prawa, czy też postępowania przed i po wydaniu orzeczeń w jego sprawie pokrzywdzonego C. N.

Z tych względów orzeczono, jak w postanowieniu.